

Το κορυφαίο χορευτικό συγκρότημα του Ομίλου "Οι Κονδήτες" με την τιμημένη Κρητική ενδυμασία. Τα κορίτσια φέρουν την ιδιαίτερη ενδυμασία κάθε περιοχής. Από αριστερά: Ρεθυμνιώτισσα, Αγιονικολιώτισσα, Σφακιανή, Χανιώτισσα, Μεσαράτισσα, και Ανωγειανή.

Ο Όμιλος Κρητικής Παράδοσης γιορτάζει την ΕΝΩΣΗ της Κρήτης με την Ελλάδα

Hη Δεκεμβρίου 1913 είναι ελάχιστα γνωστή στον ελληνισμό της Αντραλίας σαν ημερομηνία της πολυπόθητης Ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα. Είναι η επέτειος που ο Όμιλος Κρητικής Παράδοσης νιώθει το χρέος να κάνει γνωστή στους Έλληνες και να την καθιερώσει σαν ένα γεγονός σπουδαίας σημασίας για τους Κρητικούς που ζοντανοί την έχασαν". Έτσι εδώ και τρία χρόνια τέλος Νοεμβρίου αρχές Δεκεμβρίου γιορτάζει την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα με πανηγυρική χοροεσπερίδα.

Φέτος ή εκδήλωση αυτή θα γίνει το Σάββατο 2 Δεκεμβρίου στο Lemnos Club 44 Albert Street BELMORE και για το σκοπό αντό ο Όμιλος Κρητικής Παράδοσης ψφίστησε να έλθει ο δεξιοτέχνης του λαού του Γιώργος Φραγκιαδάκης από την Κρήτη, που μαζί με το Κρητικό Μουσικό Εργαστήρι, θα χαρίσει στους παρευρισκόμενους υπέροχες Ελληνικές ώρες. Όσοι ενδιαφέρονται να παρευρεθούν σ' αυτή την εκδήλωση και να νιώσουν πατριωτική έξαρση και ελληνικό μεγαλείο, μπορούν να επικοινωνήσουν με τα τηλέφωνα, 97073408 ή 0416066138.

Το χρονικό της Ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα.
87 χρόνια από τότε 1 Δεκεμβρίου 1913

Δυστυχώς με το πρωτόκολλο του Λονδίνου, η Κρήτη όπως και άλλες ελληνικές περιοχές βρέθηκαν εξω, από τα σύνορα του νέου ελληνικού κράτους. Η μεγάλη επανάσταση, ο εθνικός ξε-

σηκωμός που κράτησε δέκα ολάκερα χρόνια στο νησί και που ρίμαξε τον τόπο, πνίγηκε στο αίμα, ύστερα μάλιστα από την παραχώρηση του νησιού στους Αγγλούς.

Έτσι εξακολούθησε να μένει σκλαβωμένη μέχρι το 1913. Η σκλαβιά αυτή κράτησε 1230 χρόνια, χωρίς να χάσει την εθνική της συνείδηση, την ελληνική ταυτότητά της. 399 χρόνια στους Ρωμαίους, 137 στους Άραβες, 463 στους Βενετσιάνους, 231 στους Τούρκους, την θέριεψαν, την απσάλωσαν και δυνάμωναν την πίστη για λεντεριά, για Ένωση.

Ήρθαν όμως οι ιωνικοί, οι γενναίοι, οι αποφασιστικοί νικητήροι πόλεμοι του 1912 - 1913 που το έθνος σύσπαμο με μια γνώμη, με μια πίστη κάτω από τη φωτισμένη ηγεσία του Ελευθερίου Βενιζέλου, έκανε, για να βρει και η Κρήτη τη Λευτεριά και Ένωσή της με τη Μητέρα Πατρίδα. Και ήταν καιρός γιατί ο Κρητικός Λαός δεν μπορούσε πια να περιμένει και να εμπαίζεται. Ήταν αποφασισμένος ή να ενωθεί με τον κύριο κορμό της πατρίδας ή να γίνει ολοκαύτωμα. Έτσι τα γεγονότα εξελίσσονται ραγδαία για την ποθητή Ένωση.

1. Στις 3 τον Οκτώβρη στα 1912 έγιναν δεκτοί στη Βουλή των Ελλήνων οι Κρήτες βουλευτές.

2. Στις 11 τον Οκτώβρη στα 1912 διορίστηκε από τον πρωθυπουργό Ελ. Βενιζέλο ο Στέφανος Δραγούμης ως πρώτος Γενικός Διοικητής Κρήτης. Με το τρόπο αυτό το νησί γινόταν "DE FACTO" ελεύθερο. Έπρεπε όμως να γίνει και "DE JURE" και να αναγνωριστεί από την παγκόσμια κοινωνία.

3. Στις 17/30 του Μάη 1913 η συνθήκη του Λονδίνου που στο άρθρο 4 γράφει πως "Ο Σουλτάνος παραιτείται υπέρ των Συμμάχων Ηγεμόνων πάντων αν εκέπιητο επί της νήσου ταύτης, της Κρήτης, κυριαρχικών δικαιωμάτων".

Η ψυχή του Ομίλου Κρητικής Παράδοσης Μιχάλης Πλατύρραχος.

των.

4. Το Νοέμβρη του ίδιου χρόνου η ελληνική Κυβέρνηση "(απηγόρωνε εις τας δυνάμεις διακοινώσιν ότι θεωρεί τας Διομολογήσεις εις τας υπ' αυτής προσαρτηθείσας Νέας Χώρας - μεταξύ των οποίων και η Κρήτη - ως καταργηθείσας ". Η απάντηση των Μεγάλων Δυνάμεων ότι "έλαβαν γνώσιν της ειρημένης διακοινώσεως της ελληνικής Κυβερνήσεως" είναι ο τίτλος και η παραδοχή της κυριαρχίας της Ελλάδος στην Κρήτη.

5. Στις 29 του Νοέμβρη στα 1913 ο υπουργός των Εξωτερικών της Ελλάδας Πανάς ανακοινώνει επίσημα στους Πρεσβετές των Δυνάμεων που ήσαν διαπιστευμένοι στην Αθήνα την προσάρτηση της Κρήτης στην Ελλάδα.

6. Την 1η του Δεκέμβρη στα 1913, ο βασιλιάς Κωνσταντίνος υψώνει τη σημαία στο φρούριο Φιρκά, στα Χανιά, παρουσία της Κυβέρνησης, της γηρεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, των Ξένων Διπλωματών και πλήθος Λαού που παραφρονεί κυριολεκτικά από τον ενθουσιασμό. Με το γεγονός αυτό επισημοποιείται και τυπικά η Ένωση της Κρήτης με τη Μητέρα Πατρίδα.

Την ιστορική αυτή ημέρα ο Κρητικός Λαός κατάκλυσε κυριολεκτικά τα Χανιά, την πρωτεύουσα τότε της Κρήτης.

Η ύψωση της Ελληνικής σημαίας θα γινόταν μέσα στα τέλη του Νοέμβρη, μα η βαρυχειμωνία και η τρομερή θαλασσοταραχή εμπόδισαν την κάθοδο της Κυβέρνησης και του Βασιλιά. Έτοι στις 1 του Δεκέμβρη του 1913, κατάπλευσε στον κόλπο των Χανιών, έω από το λιμάνι το ένδοξο θωρηκτό Αβέρωφ, που έφερε το βασιλιά, τον πρωθυπουργό και την πολιτική και στρατιωτική γηρεσία, συνοδευμένο από τα πολεμικά μας Σπέτσες, Πάνθηρ και Αετός.

Ένα αιμόπλοιο της Γραμμής με στρατό για τις τιμές κατέλευσε στη Σούδα και το επιβατικό Μνκάλη με 300 επιβάτες μέλη των Κρητικών Σωματείων της Αθήνας και του Πειραιά που τόλμησε και μπήκε στο λιμάνι των Χανιών.

Η ώρα περνά γρήγορα μέσα στη γενική χαρά. Το χειμωνιάτικο πρωινό με τα βαρυφορτωμένα σύννεφα δεν εμποδίζουν το Λαό να κατακλύσει την προκυψία, το Λιμάνι το Φρούριο, τα μπαλκόνια στις στέγες, στα παράθυρα, τους εξώστες. Στην αποβάθρα περιμένουν ο Γ. Διοικητής Κρήτης Λουκάς Ρούψος, οι πρόξενοι των Μ. Δυνάμεων, ο Τούρκος Νομάρχης Χαμήτ Βεζζαδέ, οι Διοικητές και Δικαστικές αρχές. Αξιωματικοί, ο Δήμαρχος Μαν. Μοντάκης με το Δημοτικό Συμβούλιο, ο Μουφτής, ο Αρχιφραβίνος Εβλαγών, οι Αρχηγοί των Κρητικών Επαναστάσεων, ο πρόεδρος της Βουλής Ζαβιτσάνος, άλλοι επίσημοι και πλήθος Λαού που γελά, κλαίει, χειροκροτεί όταν αποβιβάζονται οι επίσημοι με επικεφαλής το βασιλιά που με πομπή ψθάνουν στη Μητρόπολη που γίνεται επίσημη Δοξολογία.

Ο Δήμαρχος στην προσφώνησή του λέει: "...Σε υποδέχεται σήμερα η πρωτεύουσα της Κρήτης, ερχόμενον εις επισημοποίησην του γεγονότος της πολυποθήτον Ενώσεως της ημετέρας Πατρίδος μετά της Μητρός Ελλάδος. Ονείρου με το οποίον γενεά γενεών των πατέρων μας εβανκαλίσθησαν και δί' ου την πραγματοποίησην ποταμοί αιμάτων εχύθησαν".

Μετά τη Δοξολογία η πομπή προχωρεί στο Φιρκά. Οι δρόμοι στρωμένοι με χαλιά, δάφνες, μυρτιές, πνιγμένοι στα εθνικά χρώματα.

Οι επίσημοι παίρνουν την καθορισμένη τους θέση, μπροστά στον ιστό.. Ο λεβεντόκορμος Πολεμάρχης Χατζή-Μιχάλης Γιάνναρης με κλαμένη προσλαλιά παραδίδει τη σημαία του 1909 στον Γενικό Διοικητή. Αντός πάλι με τη σειρά του και με λόγια πατριωτικά την παραδίνει στο βασιλιά που με

Γιώργος Φραγκιαδάκης: Ο δεξιοτέχνης των λαούτων που έρχεται από την Κρήτη για να παραστεί στις εκδηλώσεις του Ομίλου Κρητικής Παράδοσης που γίνονται στις 2 Δεκεμβρίου για να τιμηθεί η Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα.

τη βοήθεια των δοξασμένων αρχηγών Μαντά και Γιάνναρη την υψώνει στον ιστορικό ιστό του Φρουρίου Φιρκά που προστατεύει την είσοδο του λιμανού και από τότε με διάταγμα που εκδόθηκε το 1926 γιορτάζεται κάθε χρόνο σαν τοπική εθνική γιορτή.

Τα βαρυφορτωμένα χειμωνιάτικα σύννεφα περνούν βιαστικά, γρήγορα κυνηγημένα πάνω από το χώρο της τελετής. Μεριάζουν για να περάσουν οι φωτεινές ακτίνες του χαρούμενου γελαστού ήλιου της Κρήτης, για να αγκαλιάσουν με το ζεστό φως τους, την ελληνική Σημαία που περήφανη ανεμίζει πάνω στο ιστορικό Κάστρο της Κρήτης. Τα μάτια δακρύζουν, τα χείλα ψιθυρίζουν ευχές, προσευχές, δοξαστικά, τα χέρια χειροκροτούν ασταμάτητα και οι καρδιές του Λαού πληρυμψύζουν από χαρά και αγαλλίαση.

Η Κρήτη είναι πια ελληνική.

Η Κρήτη είναι ελεύθερη.

Η Κρήτη ανήκει στη Μεγάλη και αθάνατη πατρίδα.

Οι "Μαναστοί της Κρήτης" με την εμφάνιση που καταχειροκοπούνται σε πολλές παροικιακές εκδηλώσεις.

Ο Ομίλος Κρητικής Παράδοσης έχει και τιμήμα εκμάθησης Κρητικών παραδοσιακών μουσικών οργάνων, (λύρα, λαούτο, μαντολίνο).